

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Skerdjan Celaj

Prejudicinis klausimas

Ar pagal Direktyvos 2008/115 ⁽¹⁾ nuostatas draudžiamos valstybių narių nacionalinės teisės nuostatos, numatančios laisvės atėmimą iki ketverių metų trečiosios šalies piliečiui, kurio grąžinimas į jo šalį nebuvo nei baudžiamoji sankcija, nei jos pasekmė, ir kuris po šio grąžinimo vėl atvyksta į valstybės narės teritoriją, pažeisdamas teisėtą draudimą grįžti, prieš tai šiam piliečiui nepritaikius priverstinių priemonių, numatytų Direktyvos 2008/115 8 straipsnyje, siekiant greito ir veiksmingo išsiuntimo?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, p. 98).

2014 m. birželio 24 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija/Belgijos Karalystė

(Byla C-302/14)

(2014/C 292/23)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann

Atsakovė: Belgijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad, kiek tai susiję su 10 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo ⁽¹⁾, nepriėmusi nuostatų dėl šios direktyvos 2, 7 ir 9 punktuose esančių apibrėžčių ir jos 8 straipsnio 1 dalyje, 9 straipsnio 1 dalyje, 11 straipsnio 2-5 dalyse, 18 straipsnyje ir II priede nustatytų reikalavimų perkėlimo, taikytinų tam tikrose jos teritorijos dalyse, ar, bet kuriuo atveju, nepranešusi apie šias nuostatas Komisijai, Belgijos Karalystė neįvykdė išsipareigojimų pagal šios direktyvos 28 straipsnio 1 dalį.
- Remiantis SESV 260 straipsnio 3 dalimi skirti Belgijos Karalystei 42 178,50 EUR per dieną periodinę baudą, mokėtiną nuo Teisingumo Teismo sprendimo paskelbimo dienos į Europos Sąjungos nuosavų lėšų sąskaitą už pareigos pranešti apie pagal teisėkūros procedūrą priimtos direktyvos į nacionalinę teisę perkeliančias nuostatas neįvykdymą.
- Priteisti iš Belgijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti direktyvą 2010/31/ES baigėsi 2012 m. liepos 9 dieną.

⁽¹⁾ OL L 153, p. 13.

2014 m. birželio 30 d. Helsingin hovioikeus (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nike European Operations Netherlands BV/Sportland Oy:n konkurssipesä

(Byla C-310/14)

(2014/C 292/24)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Helsingin hovioikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Nike European Operations Netherlands BV

Atsakovė: Sportland Oy:n konkurssipesä

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar Reglamento dėl bankroto bylų ⁽¹⁾ 13 straipsnis aiškintinas taip, kad žodžiai „atitinkamu atveju <...> minėtas teisės aktas [veiksmas]“ reiškia, kad teisinis veiksmas atsižvelgiant į visas aplinkybes negali būti skundžiamas?
- 2) Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai ir atsakovas rėmėsi teisės nuostata, kaip tai suprantama pagal 13 straipsnio pirmą įtrauką, pagal kurią mokėtinos skolos sumokėjimą galima užginčyti tik esant joje numatytioms aplinkybėms, kurios nepamintotos pagal valstybės, kurioje iškelta bankroto byla, teisę pareikštame ieškinyje:
 - i) ar yra priežasčių, draudžiančių 13 straipsnį aiškinti taip, kad ginčijanti bylos šalis, sužinojusi apie tokią teisės nuostatą, turi remtis tomis aplinkybėmis, kai ji pagal valstybės narės, kurioje iškelta bankroto byla, teisę turi išdėstyti visas ieškinį dėl užginčijimo pagrindžiančias aplinkybes, arba
 - ii) ar atsakovas turi įrodyti, kad tų aplinkybių nebuvo, ir todėl užginčyti pagal nagrinėjamą nuostatą neįmanoma, o ginčijanti bylos šalis neprivalo atskirai remtis tomis aplinkybėmis?
- 3) Nepriklausomai nuo atsakymo į 2-ojo klausimo i) dalį: ar 13 straipsnis aiškintinas taip, kad:
 - i) atsakovui tenka pareiga įrodyti, kad nuostatoje išvardytų aplinkybių konkrečiu atveju nebuvo, arba
 - ii) ar pareiga įrodyti šias aplinkybes gali būti nustatoma pagal teisiniui veiksmui taikytiną kitos valstybės, nei tos, kurioje pradėta procedūra, teisę, pagal kurią įrodinėjimo pareiga tenka ginčijančiai bylos šaliai, arba
 - iii) ar 13 straipsnis gali būti aiškinimas taip, kad klausimas dėl įrodinėjimo pareigos sprendžiamas pagal teismo vietos valstybės teisės nuostatas?
- 4) Ar 13 straipsnis aiškintinas taip, kad formuluotė „nenumato jokių priemonių <...> užginčyti minėtą teisės aktą [veiksmą]“ apima ne tik veiksmui taikytinos bankroto teisės nuostatas, bet ir bendrąsias tos veiksmui taikytinos teisės nuostatas ir principus?
- 5) Jeigu į 4-ąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:
 - i) ar 13 straipsnis aiškintinas taip, kad atsakovas turi įrodyti, kad teisėje, kaip ji suprantama pagal 13 straipsnį, neįtvirtinta jokių bendrųjų ar kitų nuostatų ar principų, pagal kuriuos galima užginčyti remiantis išdėstytais faktais, ir
 - ii) ar pagal 13 straipsnį teismas, manantis, kad atsakovas pateikė pakankamai paaiškinimų, gali iš kitos šalies reikalauti pateikti bankroto teisės nuostatos arba veiksmui taikytinos kitos valstybės, nei tos, kurioje pradėta procedūra, bendrosios teisės nuostatos įrodymą, kaip tai suprantama pagal 13 straipsnį, pagal kurią vis dėlto užginčyti įmanoma?

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191).